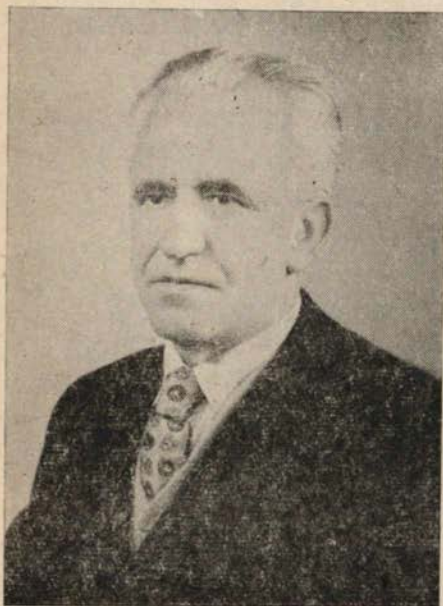


## In memoriam Mehmedu Bisiću

Prerano, još u punoj snazi, u 56 godini života, smrt je otrgla iz naših redova jednog divnog druga i vanrednog stručnjaka.



22 jula 1960 godine, nakon duge i teške bolesti, preminuo je, u svom rodnom mjestu, geometar Mehmed Bisić, prvi direktor po Oslobođenju otvorene Geodetske škole u Sarajevu i njen nastavnik, pedagoški savjetnik, rezervni kapetan I klase.

Rođen je 1 III 1904 godine u Sarajevu, gdje je završio osnovnu školu i 6 razreda gimnazije, a potom se upisuje u tek otvorenu Geodetsku školu u Beogradu koju završava 1926 godine kao jedan od najboljih u svojoj klasi.

Nakon odsluženja obaveznog dačkog roka, 6 jula 1927 godine stupa prvi put na dužnost geometra. Radi na triangulaciji u srezovima: orašačkom, jaseničkom i moravskom.

Njegovi pretpostavljeni su uskoro osjetili sve kvalitete pokojnog Bisića, te ga postavljaju za šefa Sreske sekcije u Đakovici na kojoj dužnosti ostaje od 1931—1934 godine.

Od 1934—1937 godine rukovodi novim premjerom sreza tetovskog, sa ko-

je ga dužnosti premještaju u Sarajevo kao kotarskog inspektora za kolonizaciju (riješenoje šumskih uzurpacija) i za novi premjer u Bosni i Hercegovini (novi premjer varoši Visoko i premjer Drine). Na ovoj dužnosti ostaje sve do izbivanja prošlog rata. U proljeće 1941 godine bio je postavljen za honorarnog asistenta praktičnih vježbi na tek otvorenom Šumarskom fakultetu u Sarajevu

Koncem 1941 godine, kao nepoćudan tadanjim upravljačima geodetske službe, premješten je u Katastarsku upravu Bileće, međutim, pošto su partizanskim akcijama već tada bile prekinute sve veze sa Bilećem, nije tamo ni nastupio dužnost te ga upućuju na novi premjer (triangulaciju) u Garčin kod Sl. Broda.

Koncem 1943 godine premješten je u Banja Luku, u Sekciju za premjer, a kasnije u Odsjek za katastar Finansijske direkcije, gdje ostaje do kraja rata.

Po oslobođenju zemlje, 1945 godine, dolazi u Sarajevo gdje organizuje Geodetski odsjek Srednje tehničke škole, na kome i ostaje kao nastavnik.

Kad je, 1948 godine, škola postala samostalna, pokojni Bisić je postavljen za njenog prvog direktora.

U školi, kao njen nastavnik, ostaje sve do konca 1958 godine. Početkom 1959 godine, već prilično oronulog zdravlja, teška srca se rastaje od svojih đaka i odlazi na liječenje. U to vrijeme, za svoj dotadanji uspješan rad na školi, unapređen je u zvanje pedagoškog savjetnika.

Tokom svoje nastavničke službe više puta je pohvaljivan i nagrađivan od strane Geodetske uprave NR BiH, a i od dačkih organizacija.

Za svoj dugogodišnji predan rad odlikovan je i ordenom rada III reda.

Pokojni Bisić je bio i neumoran društveni radnik. Više godina bio je blagajnik, a jedno vrijeme i sekretar Glavnog odbora Društva inženjera i tehničara BiH, a po osnivanju samostalnih društava postaje prvi predsjednik Društva geodetskih inženjera i geometara.

Smrću Mehmeda Bisića geodetska struka gubi jednog velikog pregaoca i stručnjaka.



Nemamo podataka kako je pokojni Bisić tokom svog službovanja ocenjivan, ali mi, njegovi drugovi, prijatelji i brojni podmladak kome je on bio učitelj, znamo da su to mogle biti samo vrhunske ocjene.

Ako se i za koga može reći da je pao na radu, to se s punim pravom može reći i za pokojnog Bisića.

Koliko je bio voljen i poštovan, vidilo se i na sahrani pokojnika. Velik broj njegovih prijatelja i poštovalaja ispratilo ga je na poslednji počinak.

Nad grobom, od umrlog Mehe oprostili su se ispred Geodetske škole, Geodetske uprave i Društva geodetskih inženjera i geometara, dr ing. Fethulah Smailbegović, a ispred brojnih mladih

kolega, njegovih učenika tokom 14 generacija koje je on školovao, Dušan Vukoje, geometar-apsolvent Tehničkog fakulteta.

Smrću Bisića njegova porodica gubi primjernog supruga i nježnog roditelja. Upravo u času kad je taj vrsni pedagog mogao malo da predahne, smrt mu je prekratila taj užitak.

Udruženje geodetskih inženjera i geometara gubi jednog od svojih najzaslužnijih članova, Geodetska uprava čovjeka na čiji se savjet uvijek mogla osloniti, a škola odličnog nastavnika i vrsnog pedagoga.

Neka je slava pokojnom Bisiću!

A. Salihović

## In memoriam Radoju Maksimoviću

20 septembra 1960 godine umro je nakon kratke i teške bolesti Radoje Maksimović geometar, šef Ureda za katastar u Kragujevcu. Rođen je 11. II. 1911 godine u selu Guberevcu, srez Kragujevac. Osnovnu školu završio je u rodnom mestu, šest razreda gimnazije u Kragujevcu, a Geometarski odsek Srednje tehničke škole završio je 1931 godine u Beogradu. Svoju stručnu delatnost počeo je na novom državnom premeru u bivšem Oplenačkom srezu, odmah po završetku školovanja. Dalje je u toku službe radio po raznim mestima na teritoriji NR Srbije do 1940 godine kada je premešten sa novog premera u Katastarsku upravu u Rači Kragujevačkoj. Za vreme okupacije zemlje nalazio se do 1944 godine također u Rači Kragujevačkoj, a u oktobru iste godine dobrovoljno je stupio u Narodnooslobodilačku vojsku gde je obavljajući razne rukovođeće dužnosti ostao do početka 1946 godine.

Po demobilizaciji iz JNA odmah se stavio na raspoloženje Geodetskoj upravi NR Srbije, koja ga kao vrlo dobrog stručnjaka i organizatora upućuje na razne zadatke kao izvršioca ili rukovodioca radova. Do 1949 godine radio je na svim većim geodetskim objektima vezanim za obnovu i izgradnju zemlje. Kada se osetila potreba za uzdizanjem kadrova za radna mesta katastarskih referenata, poverena mu je organizacija i rukovođenje Školom za geodetske pomoćnike (katastarske

referente) u Kragujevcu, koju su uspešno završile dve generacije, čime je nadoknađen nedostatak ovih službenika u uredima za katastar narodnih odbora srezova u NR Srbiji. Po završetku rada pomenute škole postavljen je za upravnika Uprave za katastar Oblasti kragujevačke u Kragujevcu, sa koje dužnosti dolazi u Geodetsku upravu NRS na položaj pomoćnika upravnika Uprave za katastar. Sa ove dužnosti po svojoj molbi vraća se ponovo u Kragujevac, gde je postavljen za šefa Ureda za katastar na kojoj je dužnosti bio od 1950 godine sve do smrti.

U toku pune decenije rada u Uredu za katastar u Kragujevcu, svojim organizacionim sposobnostima, primerim radom i drugarsko-starešinskom odnosu prema službenicima uspeo je da ustanova kojom je rukovodio bude jedna od najboljih od ustanova i organa Narodnog odbora sreza Kragujevac, dok je posebno kao Ured za katastar bio najbolji u NR Srbiji.

Druga Radoja Maksimovića ne vidimo samo na stručnom delokrugu rada. Njega krase posebne vrline neumornog društveno-političkog radnika, borca za socijalističku izgradnju svoje zemlje. On je aktivan u svojoj osnovnoj organizaciji Saveza komunističara i u odborima SSRN grada Kragujevca. Više godina bio je predsednik Sekcije Saveza geodetskih inženjera i geome-



tara NRS za Kragujevac. Nekoliko puta biran je u Upravni odbor Saveza geodetskih inženjera i geometara NRS i kao delegat prisustvovao je svima kongresima i skupštinama naše stručne organizacije.

Smrću druga Radoja Maksimovića naša služba i struka gubi svog dobrog i vrednog saradnika, a Savez komunistički svog odanog člana.

Uspomena na njega ostaće nam trajna.  
D. T.

**ARHITEKTONSKI PROJEKTI BIRO**  
**„ILJIĆ“**  
**ZAGREB**

vrši projektiranja sa područja visokogradnji



**JUGOPROJEKT**  
**PODUZEĆE ZA IZRADU GRAĐEVINSKIH**  
**I ELEKTRO MAŠINSKIH PROJEKATA**

**PROJEKTUJE :**

Hidro i dizel centrale, postrojenja, melioracije regulacije reka, trafo stanice, električne mreže, fabrička postrojenja, stambene i poslovne zgrade i sve vrste geodetskih radova.

Vrši nadzor nad izvođenjem. Daje ekspertize, i stručna mišljenja.

Telegram: Jugoprojekt  
Telefon: 35-784, 35-785

**BEOGRAD**  
Kosovska 1/IV  
Poš. fah 365

»GEODETSKI LIST«. Izdavač: »DRUŠTVO GEODETSKIH INŽENJERA I GEOMETARA« NR Hrvatske, Zagreb, Petrinjska 7. — Odgovorni urednik: Prof. ing. Mato Janković, Zagreb, Hrvojeva ul. 5. — Uprava, uredništvo i administracija: Zagreb, Petrinjska ul. 7. — Pretplata 3000.— Din. Za članove stručnih društava 600.— Din, za studente i đake 300.— Din. — Tekući račun kod Komunalne banke, Zagreb broj 400-703-5-1092